

ÎNCHEIERE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Țurcan Ruslan, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Popescu Alexandru împotriva lui Țurcan Ruslan cu privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016,

constată:

La 18 august 2015, Popescu Alexandru s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui Țurcan Ruslan, solicitând încasarea prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei și prejudiciul material în mărime de 10 000 lei.

În motivarea acțiunii Popescu Alexandru a indicat că, Țurcan Ruslan exercitând funcția de șef al Direcției operativ-tehnice, care este o subdiviziune specializată a Serviciului de Informații și Securitate, în perioada din 11 februarie 2008 - 02 octombrie 2009, având grad de maior, iar din 30 ianuarie 2009 - locotenent-colonel al SIS, în incinta sediului SIS, situat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 166 și având, conform prevederilor art. 8 alin. (21) din Legea privind activitatea operativă de investigații, obligația de a asigura tehnic interceptarea convorbirilor telefonice, controlul comunicărilor telegrafice și a altor comunicări prin intermediul rețelelor electronice, cu utilizarea mijloacelor tehnice speciale, folosind situația de serviciu, încălcând prevederile legislației în vigoare, inclusiv, fără a avea spre executare încheierea judecătorului de instrucție privind autorizarea interceptării convorbirilor telefonice, ale colaboratorului SIS, colonelului Popescu Alexandru, în perioada 28 mai 2009 - 03 august 2009 a interceptat toate convorbirile sale telefonice, afară de aceasta a organizat un filaj după acesta, cât și după membrii familiei sale, deși nu exista nici un dosar penal intentat.

Menționează reclamantul că, prin sentința Judecătoriei Militare mun. Chișinău din 26 decembrie 2012, Țurcan Ruslan a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 178 alin. (2) lit. a) și art. 328 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în organele de drept pe un termen de 4 ani.

Notează reclamantul că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie

2014, sentința Judecătorei Militare a fost menținută iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2015 Țurcan Ruslan a fost recunoscut vinovat în cele săvârșite, în partea aplicării pedepsei fiind scutit, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Mai menționează Popescu Alexandru că, a simțit o îngrijorare pentru viața și sănătatea sa, cât și a membrilor familiei sale. La fel, a primit un șoc moral și a suportat și suferințe foarte mari fizice și psihice, deoarece fiind specialist în domeniu, colaborator al SIS cu un stagiul de peste 26 de ani, colonel, persoană cu funcții de răspundere, nu a avut nici o sancțiune, dar numai remunerări și decorații pentru serviciu bun și impecabil.

Astfel, în urma filajului organizat, reclamantul și toți membrii familiei sale au fost moral afectați. Mai mult, a avut nevoie de asistență juridică, care i-a fost acordată de avocat, suportând cheltuieli pentru asistența juridică efectuată în perioada din 2011 - 2015 în sumă de 10 000 lei.

Prin hotărârea Rîșcani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea de la Țurcan Ruslan în beneficiul lui Popescu Alexandru a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu material și 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, pretenția privind repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca tardivă, iar pretenția privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează parțial în prevederile legii.

Astfel, instanța de fond a reținut că Popescu Alexandru în cadrul dosarului penal a avut calitatea de persoană vătămată, fiind îndreptățit să solicite prin înaintarea unei acțiuni repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în cadrul dosarului penal.

Împotriva hotărârii primei instanțe, la 07 iulie 2016 Țurcan Ruslan a înaintat apel, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate în partea admiterii acțiunii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să se respingă cerințele admise în această parte.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Totodată, apelantul a invocat că, instanța de fond nu era în drept să încaseze cheltuielile de judecată de pe o altă cauză, inclusiv penală atât timp cât asemenea cheltuieli nu au fost cerute în cadrul dosarului penal și nu au fost probate în mod legal, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă tardiv, ce și a fost stabilit de instanța de fond.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Țurcan Ruslan și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate. Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru

soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Țurcan Ruslan a înaintat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2016 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 29 iunie 2016 în partea prin care s-a decis încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor pentru asistența juridică acordată, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acestor pretenții ca fiind neîntemeiate.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 08 noiembrie 2016 a fost expediată recurentului la 25 noiembrie 2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 05 ianuarie 2017 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 08 februarie 2017, în adresa intimatului Popescu Alexandru a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Țurcan Ruslan cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 13 martie 2017, Popescu Alexandru a prezentat referință pe marginea recursului declarat, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acestuia și a solicitat respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Țurcan Ruslan asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Țurcan Ruslan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Țurcan Ruslan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea